

ĻAUDONAS

Vēstis

ĻAUDONAS PAGASTA PĀRVALDES AVĪZE Nr. 4 (214) APRĪLIS 2012. G.

❑ Novada domē, pagasta pārvaldē

❑ Es nāku no Ļaudonas

❑ Kultūras dzīves norises

❑ Pagasta izglītības iestādēs

❑ Informācija

Aprīlis. Beidzot esam sagaidījuši pavasari. Ikviens ir paspējis jau nogaršot balto bērzu sulas. Mūs priecē atgriezušies gājputni un to skanīgās rīta dziesmas. Dažiem svētku pāriem gan šajā pavasarī nācās vīt jaunas ligzdas pagasta centrā, jo veco vairs nebija, bet viņi veiksmīgi ar to ir tikuši galā.

Pavasārī katra diena mūs tuvina kam skaistākam – brīdis, kad parādās pirmais zaļums, kad dārzā pumpurus atver narcises, bet piekalnēs – vizbulītes man šķiet visskaistākās. Tā milzīgā krāsu toņu bagātība, kas valda dabā, ir neaprakstāma! Pat cilvēki izskatās citādāk – viņi ir atvērtāki, smaidošāki, kaut ikdienas dzīvē nemaz tik viegli nesokas.

Aprīlis visā novadā izsludināts par spodrības mēnesi, tāpēc, cik vien iespējams, sakārtosim teritoriju ap savām mājām un darbavietām, piedalīsimies Lielajā talkā, lai atkal būtu par kādu sakoptu stūrīti Latvijā vairāk.

Lieldienas ir aizvadītas, taču arī nākamajā mēnesī mūs sagaida daudz jauku un patīkamu notikumu – Darba svētki, Latvijas Republikas Neatkarības deklarācijas pasludināšanas diena un Mātes diena.

Darbīgu un veiksmīgu pavasari!

"Lielajā talkā" vīri cīnījās kā pasakā par rāceni.

Aicinām iedzīvotājus uz tikšanos

Ir apritējis gads, kopš visos Madonas novada pagastos un Madonas pilsētā notika pašvaldības tikšanās ar iedzīvotājiem. Tradīcija tiek turpināta, tāpēc, lai informētu par aktualitātēm, kopīgi izvērtētu paveikto, uzklaustu priekšlikumus un diskutētu par novada tālāko attīstību, Madonas novada pašvaldības vadība, deputāti, pārvalžu vadītāji un speciālisti aicina iedzīvotājus uz tikšanos pagastos. Darba kārtībā – ieskats Madonas novada pašvaldības aktualitātēs, iedzīvotāju ierosinājumi novada attīstības plāna izstrādei un diskusija ar iedzīvotājiem, jautājumi, atbildes.

**Tikšanās Ļaudonas pagastā 27. aprīlī plkst. 17.30
vidusskolas muzeja zālē.**

Par transportu zvanīt: 64860895

LAD informācija

Lauku atbalsta dienests (LAD) atgādina, ka turpinās „Platību maksājumu iesniegumu 2012. gadā” pieņemšana.

Tiem lauksaimniekiem, kuri pirmo reizi vēlas pieteikties platību maksājumu saņemšanai, jāreģistrējas kā Lauku atbalsta dienesta klientiem. To var izdarīt tās LAD reģionālās lauksaimniecības pārvaldes (RLP) Klientu apkalpošanas daļā, kuras teritorijā atrodas lielākā apsaimniekojamā lauksaimniecībā izmantojamās zemes (LIZ) platība vai jebkurā citā LAD Klientu apkalpošanas daļā.

RLP ir pieejamas iesniegumu veidlapas un „Informatīvais materiāls platību maksājumu saņemšanai 2012. gadā”. Savukārt konkrētajam pretendentam sagatavotas lauku bloku kartes var saņemt tajā RLP, kurā jau 2011. gadā tika iesniegts platību maksājumu iesniegums.

Aizpildīts iesniegums un lauku bloku kartes ar precīzi iezīmētām platībām LAD jāiesniedz līdz 2012. gada 15. maijam. Dokumenti tiks pieņemti arī līdz 11. jūnijam, taču piemērojot 1% atbalsta apjoma samazinājumu par katru nokavēto darba dienu.

LAD aicina klientus izmantot elektronisko pieteikšanās sistēmu (EPS), kuras priekšrocības, sagatavojot platību maksājumu iesniegumu, ir iespēja taupīt laiku un izvairīties no neprecizitātēm tā aizpildīšanā.

Sīkāka informācija par EPS un tā lietošanu, kā arī 2012. gada platību maksājumu atbalsta saņemšanas nosacījumi atrodami LAD mājas lapas www.lad.gov.lv sadaļā “Tiešie maksājumi”.

A. Avotiņš

Piemīņas pasākumi

23. martā mūsu novadniekam – koru diriģēšanas mākslas lielmeistaram Teodoram Reiteram bija dzimšanas diena, tādēļ uz piemīņas brīdi pie T.Reitera akmens Ļaudonas vidusskolas pagalmā tikai aicināti ļaudonieši. Noliekot ziedus un uz klausot interesantus faktus par T.Reitera dzīves gājumu, tika atzīmēta diriģenta 128. dzimšanas diena.

T.Reitera mīļākais mūzikas instruments, ko viņš pats arī apguva pašmācības ceļā, bija vijole. Šajā piemīņas reizē vijoli spēlēja Ļaudonas vidusskolas skolnieks Artūrs Biķernieks.

25. marts ir diena, kad pie mājām liekam valsts karogu sēru noformējumā. Melnajai lentei plīvojot, pieminam komunistiskā genocīda upurus. Arī šogad uz atceres brīdi pie Piemīņas akmens tika aicināti ļaudonieši un represētās

personas, kuru likteņos šis datums iezīmējas īpaši sāpīgi un liktenīgi.

Pēc piemīņas brīža ļaudonieši tika aicināti uz Ļaudonas vidusskolu, kur prezentāciju „Atmiņa – pagātnes sagātāja” bija sagatavojuši novadpētniecības pulciņa dalībnieki. Skolēni kopā ar skolotāju Liliju Jakubjaņecu ir ieguldījuši ļoti lielu darbu, lai apkopotu informāciju, atmiņu stāstus par represētajām personām mūsu pagastā. Tā ir informācija gan no laikrakstiem, gan iegūta anketu veidā, gan intervijas klātienē, kas jo īpaši patikušas pašiem skolēniem, jo, runājot ar cilvēku klātienē, var skaidrāk sajust piedzīvoto, uz klausīt atmiņas, kurās ir gan lielas skumjas, gan liela mīlestība...

Paldies novadpētniecības pulciņa dalībniekiem, kuri šajā reizē rādīja savu veikumu – Laumai Iesalniecei, Krišjānim Beļuniekam, Egītai Rīzgai un skolotājai Lilijai Jakubjaņecai!

Artūrs Biķernieks.

Novadpētniecības pulciņa dalībnieki.

Mācītājs Valdis Strazdiņš.

SVEICAM!

Ļaudonas jaukto kori „Lai top!” (diriģente Anita Melnupa, koncertmeistare Ilze Tomšone) par panākumiem Madonas koru aprīnā skatē 15. aprīlī, iegūstot 1. pakāpi (40 punkti).

Senioru deju kolektīvu „Divi krasti” (vadītāja Aija Kreile) par panākumiem Madonas aprīnā deju kolektīvu skatē, iegūstot 1. pakāpi (40,87 punkti).

Lai skanīgas balsis un raits dejas solis!

MĒNEŠA JUBILĀRI

31. martā dzīves 80 gadu jubileju svinēja sāvēniete **Skaidra Pupause**. Īstajā jubilejas dienā māmiņu, vecmāmiņu un vecvecmāmiņu apsveikt bijuši paši tuvākie un mīļākie – bērni, mazbērni un mazmazbērni, kas viņai dāvinājuši skaistu dzīves atmiņu albumu ar daudzām fotogrāfijām un laba vēlējumiem.

Jubilāres dzīvesceļš aizsācies tepat, Ļaudonas pagasta „Volgacu” mājās. Vēlāk vecāki pārcēlušies uz Mētrienu. Bet pēc kāda laika mamma mantojusi mājas Saikavā, un tālāk dzīve saistījusies ar Saikavu. Zinības apgūtas vecajā labajā Kalna skolā.

Bērībā pārciesta smaga sāpē, jo agri nomirusi bērnu māte un ģimenē ienākusi pamāte. Tēvam bērni palikuši otrajā plānā, un Skaidra nonākusi pie audžuvecākiem.

Agri uzsāktas darba gaitas. Pirmie darba gadi pavadīti lopkopībā. Bija kara laiks, darba un dzīves apstākļi bijuši nepanesami smagi, un tāpēc viņa izvēlējusies doties darbā uz Driksnas kūdras purvu pie Kūkām, bet arī tur darba aps-

tākļi bijuši ļoti smagi. Pēc gada Skaidra atgriezies atpakaļ Saikavā pie audžuvecākiem. Saikavā dzīvoja arī brālis, pie kura bieži ciemojās viņa dienesta biedrs Alberts. Kā nu bijis, kā ne, brāļa draugs Alberts ieskatījies Skaidrā, un 1956. gadā viņi nodibinājuši ģimeni. Jaunajā ģimenē ienāca meita Biruta, nedaudz vēlāk pievienojies dēls Normunds. Abi bērni dzimuši Saikavas slimnīcā. 1963. gadā ģimene pārcēlusies uz Alberta dzimto pusi Cesvaini. Ģimenei Cesvainē pievienojušās dvīņu meitenītes Inga un Ilze. Kārdabā pirmos gadus jubilāre strādājusi fermā, bet pēdējos 17 gadus, līdz pat aiziešanai pensijā, veikusi pastnieces darbu.

1988. gadā dzīvesceļš atvedis atpakaļ uz dzimto pusi, šoreiz uz Sāvienu pie dēla Normunda. Pagājušajā gadā ģimene nosvinējusi 55 gadu kāzu jubileju – Smaragda kāzas. Kopā ar vīru Albertu izaudzinājuši četrus bērnus. Bērni dāvinājuši viņiem astoņus mazbērnus un nu kuplajai saimei pievienojušies jau divi mazmazbērni.

Visu mūžu jubilāre ir smagi strādājusi, kā pati saka: atceros vienīgi smago, mežonīgo darbu. Bija jāpaspēj viss, jāmazgā drēbes

bērniem un pašiem, jālāpa, jāada, jāpaveic mājas darbi, bet vajadzēja atlicināt arī laiku sirdslietai – savam puķu dārzam.

Par spīti cienījamās jubilāres vecumam, puķes viņai apkopt patīk vēl joprojām.

Cienījamai jubilārei vēlām veselību un dzīvesprieku nākamajos dzīves gados.

14. aprīlī dzīves 85 gadu jubileju svinēja ļaudonietis **Ēvalds Ozoliņš**. Gadi aizskrien nemanot un atceros, kā pirms pieciem gadiem devāties sveikt jubilāru 80. dzimšanas dienā, bet toreiz viņu mājās nesatīkām. Šoreiz mums laimējās, un sirmais kungs smaidīgs, bet salijis nāca mums pretī un laipni aicināja mājā. Jubileja nosvinēta īstajā dienā – sestdienā, kad pie vecākiem sabraukuši visi bērni. Brīvdienās ne tikai svinēta skaistā jubileja, bet arī paveikti vairāki lauku darbi, nu tik jāgaidot īstais sējas laiks.

Jubilāra dzīvesceļš aizsācies tagadējā Mētrienas pagastā, bet tolaik Ļaudonas pagasta „Apsēs”. 1919. gadā tēvam uz lozes piešķirta zeme, kuru vecāki apsaimniekojuši. Vecākiem bijuši trīs bērni. Mazākā māsa saslimusi un nomirusi bērībā. Māsa Alma mācījies Mētrienas skolā un arī jubilārs uzsācis skolas gaitas Mētrienā. Kopā ar māti strādājis pie saimniekiem, plūkuši linus. Kara laikā rakta kūdra Volgacu purvā. Jubilāram palaimējies, jo kara laikā neesot ticis iesaukts nevienā armijā, bet atmiņā saglabāties kara laiks, kad vieni gāja projām, bet citi nāca iekšā. Tika atņemti

zirgi, nošauti kaimiņi, pārciestas bailes par savu un tuvinieku dzīvību.

Darba gaitas pēc kara turpinātas vietējā kolhozā „Padomju armija”, strādājis par posminieku. Vēlāk darba gaitas aizvedušas uz vietējo MTS, kur no sākuma pildījis piekabinātāja pienākumus, bet vēlāk jau strādājis par traktoristu. Līdz pat aiziešanai pensijā strādāts „Kirova” vārdā nosauktajā padomju saimniecībā, strādāts ar dažādiem traktoriem un kombainiem. Par darbu saņemtas daudzas pateicības un atzinības.

Pēc kara satikta dzīves biedrene Jozeļa, kura Latvijā ieceļojusi no Baltkrievijas, nodibināta ģimene, tepat Ļaudonas ciema padomē teikts „Jā” vārds.

Ģimenē piedzimuši pieci bērni. Trīs gadu vecumā miris jaunākais dēls, bet dzīves brieduma gados aizsaulē aizgājuši vienīgā meita Brigita, atstājot divus mazbērnus. Vecākiem vienmēr palīgā nāk dēli Mārtiņš, Jānis un Aldis. Vecvecāki priecājas par saviem astoņiem mazbērniem.

No pārvestās vecās rijas padomju gados uzcelta sava ģimenes māja, kurā nu mierīgi dabas klusumā var vadīt vecumdienas.

Atvadoties cienījamam jubilāram vēlām

veselību, izturību un daudzus skaistus mūža gadus.

Pie jubilāriem ciemojās
Ruta un Aija
R. Vizānes foto

Lepojamies

16. martā Cēsīs Latvijas Veterinārārstu biedrības konferencē mūsu pagasta veterinārārstam **Jānim Uržam** pasniedza ZELTA SKALPELI par mūža ieguldījumu veterinārmedicinā.

Pateicamies par ieguldīto darbu veterinārmedicinā un apsveicam, iegūstot apbalvojumu!

ES NĀKU NO ĻAUDONAS

Es nāku no Ļaudonas... Būtībā es nenāku, es atgriežos Ļaudonā, kuras vidusskolā esmu mācījies no trešās līdz astotajai klasei, to pabeidzot 1966. gadā. No Ļaudonas nāk mana māte, te ir viņas dzimtās „Briežu” mājas, kuras dažviet minētas ar mīklainu nosaukumu „Skolas Brieži”, kuras cenšos neaizlaist nezālēs un atjaunot 2010. gada virpuļvētras nopostīto mežu.

No Ļaudonas nāk daži sapņi. Vismaz trīs mani klasesbiedri un draugi bija nolēmuši kļūt par jūrnikiem. Es piederēju pie lidotājiem, un mēs, liekas, bijām pat četri. Ja visu vasaru kolhoza pļavās ar zirggrābekli jākasa siens vai vēlāk tas jākrauj vārtos, stirpās un šķūņos, tad sapņiem ir lieli mērķi! Bet tikai viens – Juris Akmens šo bērnības sapni arī realizēja. Gods un slava! Viņš joprojām stūrē nopietnus transporta kuģus, šobrīd, šķiet, galvenokārt pa Norvēģu un Ziemeļjūru.

Mēs sapņojām kļūt arī par čempioniem. Bet, būdami īsteno olimpisko principu piekritēji, šos titulus nesaistījām ar savām nākamajām profesijām. Mēs bijām par tīru amatieru sportu! Tieši tāpat kā tolaik vēl visa olimpiskā kustība. Ziemās, kas tad Ļaudonā bija tādas pašas kā dažas iepriekšējās, neskaitot pēdējo, mums ārkārtīgi populāra bija trampīnlēkšana. Lokālie sniega trampīni atradās vai pie katras mājas, kurā vien dzīvoja kāds puika. (Par līdzīgu lauku skatu priecājos 1994. gadā Norvēģijā, braucot uz ziemas olimpiskajās spēlēm Lillehammerē.) Populārākie bija Dimpenkalnā, bet vislielākie, kuru būvē jau tika izmantots pat koks, silā – patālajā Velna gravā.

1964. gadā televizors bija liels re-

tums, un tā ekrāns līdzinājās kurpju kastes vākam. Šāds brīnums bija mana klasesbiedra Ērika Toma vecākiem, un pie viņa mēs skatījāmies Insbrukas olimpisko spēļu translācijas. Protams, visvairāk mūs interesēja trampīnlēkšana. Tūlīt pēc tam, lidojošo olimpiešu mudināti, metāmies ārā atkārtot redzēto meistarību stilu. Mūsu lokālais trampīns atradās uz nelielās nogāzes starp Tatārkalniņu un Gārņu mājām. Bija skaists ziemas novakars, saule jau taisījās aiz Krustkalniem, un sals sniegam bija uzmetis sērsmas ādu. Slidēja vareni! Ēriks Toms, Juris Akmens, Mārtiņš Kārklis, Andris un Mārtiņš Biķernieki, Andris Eglītis... Neatceros īsti, kuri mani draugi un klasesbiedri piedalījās tajās olimpiskajās spēlēs un kurš uzvarēja, bet, katrā ziņā, veicot savu rekordlēcieni, piezemējot ar gīmi sniegā un slēpi bez priekšgala. Tas nozīmēja, ka sezona... beigusies. Vairāk par vienu slēpju pāri ziemā vecāki tajos laikos nevienam puikam nevarēja atļauties. Un ar konservu bundžas vāku labota slēpe palika tikai pusslēpe.

Pēc pamatskolas izturēju konkursu un turpināju mācības Rīgas 1. vidusskolā ar fizikas un matemātikas novirzienu. Jāatzīst, ka daudz vairāk par šīm eksaktajām zinātnēm mani vilināja vienkārši iespēja nokļūt Rīgā, kur taču var nopietni trenēties trampīnlēkšanā! Šmerlī tāda dzelzsbetona sporta būve stāvēja. Pirmais sameklētais treneris, izdzirdējis manu vēlmi norūca: „Vispirms iemācīsies slēpot tāpat. Pēc tam, ja gribēsi, varēsi arī lēkt.” Tas bija Elmārs Gateris no „Dinamo”, tā es nokļuvu vienā no brīnišķīgākajiem ziemas sportiem – biatlona. Pēc tam trampīnlēkšana mani vairs neinteresēja, sapņi gan.

Dainis Caune Vankūveras olimpisko spēļu biatlona stadionā Vistlerā.

Domājot par profesiju, pievērsos žurnālistikai. Vispirms laikrakstā „Sports”, pēc tam žurnālā „Liesma”, par kura galveno redaktoru biju tā pēdējos astoņus gadus. Pēc tam vadīju žurnālu „Viesis”, TV raidījumu „Galva. Pils. Sēta”, strādāju vakara avīzē „Spogulis” un „Dienā”. Biju „Neatkarīgās Rīta Avīzes” un „Rīgas Balss” galvenā redaktora vietnieks, kopš 2005. gada esmu žurnāla „Sports” galvenais redaktors.

Visai šai dažādībai paralēli gājis sports. Septiņdesmito gadu vidū biju viens no vindsērfiga pionieriem Latvijā un joprojām aktīvi piedalos regatēs, dažkārt tiekot arī pie kādas medaļas. Madonas tautas slēpojumā pērņziem gan biju tikai divsimtais... 1988. gadā aktīvi piedalījos Latvijas Olimpiskās komitejas atjaunošanā un joprojām esmu LOK loceklis. Skaistākais brīdis manā mūžā – savām acīm pieredzēt, kā 1992. gada 8. februārī pulksten 17 un 38 minūtēs Latvija atgriežas olimpiskajā saimē, ienākot atklāšanas parādē Albērvilas spēļu stadionā. Es sapņoju šo mirkli nofotografēt, un tas man izdevās. Tā nav pati labākā mana fotogrāfija, bet nozīmīgākā gan.

Esmu bijis akreditēts žurnālists astoņās olimpiskajās spēlēs un gatavojos devītajām (ptu, ptu, ptu pār kreiso plecu!) Londonā. Esmu redaktors, līdzautors un fotogrāfs grāmatām par olimpiskajām spēlēm Vankūverā, Pekinā, Albērvilā, Lillehammerē. Līdzautors „Latvijas olimpiskajai vēsturei” un grāmatai par spēlēm Sidnejā, kā arī veidojis vairākus citus izdevumus.

Šāgada janvārī nonācu pirmajās Jauņatnes ziemas olimpiskajās spēlēs, kas tika atklātas Insbrukā. Pēkšņi es aptvēru, ka stāvu tā paša trampīna pakājē, uz kuru mēs, Ļaudonas puikas, pie Tatārkalniņa 1964. gadā skatījāmies „kurpju kastē” kā uz visnereālāko sapni.

Dīvaini skaists aplis bija noslēdzies. Ir vērts sapņot Ļaudonā!

Dainis CAUNE

Dainis Caune, cīnoties vindsērfiga regatē Burtnieka ezerā.

PAGASTA IZGLĪTĪBAS IESTĀDĒS

Īsziņas no skolas

21. martā mazpulka vadītāja L.Grāvīte kopā ar 6.kl.skolēnu Reini Veikšānu piedalījās biedrības "Latvijas mazpulki" organizētajā seminārā Krustpils pamatskolā. Savukārt novadpētnieki (Lauma Iesalniece, Egita Rizga (8.kl.), Saivis Kalniņš, Igors Plaunovs (7.kl.) kopā ar skolotāju L.Jakubjaņecu piedalījās starpnovadu zinātniskajā konferencē „Latviešu pēdas Sibīrijā un Tālajos Austrumos” E.Glika Alūksnes Valsts ģimnāzijā. Lai uz šo konferenci nokļūtu, skolēniem vajadzēja izstrādāt pētnieciskos darbus par šo tēmu, un, protams, labākie tika uzaicināti uz pasākumu.

23. martā sākumskolas skolotājas noorganizēja Ļaudonas vidusskolā Madonas novada zonas 2.-4.kl. olimpiādi. Skolēnus un skolotājus no citām skolām sagaidīja jautrie zakēņi Pauks un Šmauks (12.kl. skolēni S.Šumskis, J.Mūrmanis), kuri izvingrināja ciemiņus un deva arī norādījumus, kā labāk veikt uzdevumus. Skolēni pēc tam devās pie saviem darbiem, bet skolotāji radoši darbojās sk.Dz.Viļevičas vadībā. Pēc padarītā skolēniem neliels atpūtas mirklis kopā ar Pauku un Šmauku, spēlējot spēles, dejojot. Paldies 12.kl.skolēniem par uzticētā pienākuma kārtīgu veikšanu un skolotājām – A.Driksnai, S.Balodei,

I.Bīkerniecei, I.Tolei – par noorganizēto olimpiādi!

Ļaudonas vidusskolā 22. un 23. martā notika volejbola pēcpusdienas sacensības starp 9.-12. klasēm. Pēc divu dienu spraigajām spēlēm tika noteiktas labākās klases. 1. vietu izcīnīja 12. klase, 2. vietu izcīnīja 9. klase, 3. vietu izcīnīja 11. klase.

26. martā Madonas BJC notika novada skolu skolēnu pašpārvalžu tikšanās- pasākums "Es un mana komanda". No mūsu skolas piedalījās Kalvis Kuprans (9.kl.), Lauma Iesalniece, Liene Dundure (8.kl.), Krišjānis Beļuniekis (7.kl.). Tikšanās bija interesanta, jo katrai komandai vajadzēja sagatavot "dzīvo" prezentāciju par savu pašpārvaldi. Mūsējie lieliski ar šo uzdevumu tika galā, iesaistījās visās aktivitātēs: gan ceļot komandā augstāko torni no makaroniem, gan sacerot dzejoli par pašpārvaldi, gan vadot muzikālu spēli, gan izspēlējot sēdi par talkošanas tēmu, gan pašpārvaldes vad.vietniekam Kalvim Kupranam sakot uzrunu, kas vēlīta pēdējā zvana dienai. Tā pagāja aizraujošas kopā būšanas trīs stundas. Paldies "namiņa" metodiķei Līgai Grāvītei par pasākumu!

30. martā skolēnu pašpārvaldes pārstāvji noorganizēja kārtējo filmu vakaru, skatījāmies filmu "Dzelzs vīrs-2", žēl tikai, ka skatītāju šoreiz bija ļoti maz.

4. aprīlī vizuālās mākslas pulciņa da-

lībnieki kopā ar skolotāju V.Toču devās uz Madonas BJC pasākumu "Toņi un pustoņi", kurā demonstrēja oriģinālus tērpus par mūzikas instrumentu tēmu. Skolēnu darinātos tērpus novērtēja, un tērpu kolekcija tika izvirzīta tālākajai dalībai jau Vidzemes reģionā – Smiltene, kurp dosies 19. aprīlī.

20. aprīlī piedalīsimies Lielajā sakopšanas talkā, ja laika apstākļi atļaus. Bet jebkurā gadījumā savu skolas apkārtni mēs satīrīsim, uzposīsim!

Marta beigās skolā veicām aptauju par mūsu novadnieka dzejnieka A.Eglīša vārda piešķiršanu Ļaudonas vidusskolai. Tika aptaujāti 152 skolēni, no tiem 145 par šo ieceri teica "jā". Domājam šo ieceri arī realizēt, sagaidot dzejnieka simtgadi.

Un kā sveiciens lai izskan 10.kl.skolnieces Andas Kristkalnes sacerētās rindas par pavasari:

*Agrā rītā, miglainā,
es pamosos istabā saulainā.
Man apkārt saules stari maigie
un pretī- saules smaidi.
Ak, šie brīnumiņi jaukie –
itīn viss top gaišs!
Jau saules meitas – pienenītes –
ceļ galvu, gaida pavasari...*

S. Sīle

No ikdienas PII

*Atklāj sevī to,
ko neviens vēl nav atklājis,
Tu taču to vari.
Atver sevī tās durvis,
Ko neviens vēl nav atvēris –
Vienkārši dari to.
Atrodi sev tos ziedus,
Ko neviens tev nav dāvājis,
Un uzdāvēsi sev pavasari!*

Mums, vecvecākiem, pavasari uzdāvināja PII „Brīnumdārzs”, kas uz pasākumu aicināja vismiļākos, visradošākos, vizzinošākos vecvecākus. Saņemot ielūgumus, zinājām, ka tiekam sirsnīgi un mīļi gaidīti, jo mums vēltā pēcpusdiena tiek organizēta atkārtoti. Un vienmēr ir lies, ka saule vissiltāk iespīd tieši šajā iestādē. Šīs izjūtas dod mājīgi iekārtotās telpas, gan paši darbinieki – vadītāja, audzītes, auklītes un mūsu vismiļākie mazbērniņi.

Pasākuma sākumā vadītāja Ināra mums katram piesprauda atšķirības zīmītes. Turpinājumā skolotājas Dace un Irita sadalīja vecvecākus pa grupām pēc uzlīmītēm, un katra grupa saņēma atšķirīgu uzdevumu.

Pirmās grupas uzdevums bija iestudēt teātra izrādi pēc pasakas „Rācenis” si-

žeta. Mēs ar šo uzdevumu labi tikām galā režisores Ilzes un Dinās vadībā.

Turpinājumā uzstājās paši mazākie "Zaķu" grupas bērni, kuri iepriecināja vecvecākus ar jaukām rotaļām un dziesmiņām.

Tad atkal uzstājāmies mēs – vecvecāki. Nā-

kamā grupiņa bija sagatavojusi avangarda modes skati ar jaukām modelēm – vecmiņām, kuras demonstrēja tērpus operas apmeklējumam, romantiskai pastaigai gar Aivieksti utt. Komentētāju lomās iejutās skolotājas Dace un Irita. Skates nobeigumā visas modeles saņēma ceļazīmi uz "Milānu" un ekskluzīvu tetovējumu.

Tad atkal uzstājās mūsu mazie mīluļi – "Kaķu" un "Rūķu" grupas audzēkņi.

Visus priekšnesumus saistīja vadītāja Ināra, uzdodot mums interesantas un āķīgas mīklas, kuras nemaz nebija tik viegli

Vecvecāki PII "Brīnumdārza".

uzminēt.

Pēc koncerta grupiņās apskatījām izstādi "Tas bija sen", saņemām mazuļu rociņām darinātas mīlas dāvanīņas, cieņājamies ar bērnu gatavotiem našķiem un kopīgi rotaļājamies.

No sirds novēlam "Brīnumdārza" vadītājai Inārai un viņas jaukajam, izdomas bagātajam kolektīvam veselību, veiksmi, darba prieku un vēl daudz radošu pasākumu, kas priecē arī mūs.

Gundara un Armina Jāņa omīte Nellija

SKATS NO MALAS

Lai veicas, Ļaudona!

Nesen televīzijā skatījos raidījumu par Madonu. Par nu jau sešus gadus ilgo Madonas draudzību ar Čehiju. Tika rādīta izstādes atklāšana muzejā, uz kuru bija ieradies Čehijas vēstnieks Pavols Šepelāga k-gs.

Un pēkšņi – patiešs pārsteigums, kad vēstnieka k-gs teica: „Turpmāk mūsu draudzība kļūs vēl ciešāka, jo esam noskaidrojuši, ka Madonas novadā atrodas Ļaudona – vieta, kur dzimis un audzis Ernests Gideons fon Laudona, cilvēks, kuru joprojām cieņa un mīl Čehijā. Un diezin vai Čehijā ir cilvēks, kurš nezinātu dziesmu par Ļaudonu.”

Pirms pāris gadiem žurnālā „Ilustrētā Vēsture” lasīju par 18. gs. izcilāko Eiropas militāro stratēģi Austrijas armijas virspavēlnieku Ernestu Gideonu Laudonu, kurš 1717.g. dzimis Ļaudonā Toces pusmuižā. Taču kāpēc tieši Čehija tik ļoti pateicīga mūsu novadniekam? Izrādās, fon Laudona vadītais karaspēks sakāvis Prūsijas armiju un palīdzējis nosargāt Čehijas neatkarību. Kā pateicība fon Laudonam Čehijā uzdāvināta muiža. Pēc pieciem gadiem daudzviet Eiropā plaši atzīmēs karavadoņa fon Laudona 300. dzimšanas dienu. Bet kā tad dzimtajā Ļaudonā? Šī televīzijas pārraide man lika atcerēties interesantu notikumu, ko aizpagājušā vasarā piedzīvoju Ļaudonā. Bijām atbraukuši – bērni, mazbērni ar ģimenēm – uz Mētrienas kapusvētkiem kuplā pulkā, lai savai mammai, vecaimammai Valijai atzīmētu 100. dzimšanas dienu. Šķīrāties vēlu vakarā, taču mēs, valmierieši, atceļā vēl iegriezāties Ļaudonas kapos, jo nepaspējām to izdarīt rīta pusē. Un tur rēnajā augusta vakarā kapu klusumā sev aiz muguras pēkšņi izdzirdējām vācu valodā teiktu labu vakaru un lūgumu parādīt ceļu uz Toces muižu. Tā bija vāciešu ģimene – vīrs, sieva un trīs bērni, pusaudži. Viņi bija apmetušies Mārcienas muižā un vakarpusē devušies apmeklēt savu vecvecvec...vecāku dzimto pusi Ļaudonu. Sarunā noskaidrojās, ka vācieši ļoti gribētu redzēt arī Ļaudonas muižu un luterāņu baznīcu. Par laimi, mēs ar dēlu runājam vāciski, un, lai arī pašiem mašīnā mazais Albertiņš un tāls ceļš priekšā, nolēmām kļūt par gidieri. Pirmā apstāšanās bija vieta, kur kādreiz atradās luterāņu baznīca.

Pastaigādamies aizgājām līdz dzirnavu dambja slūžām, stāstīju, ka baznīca gāja bojā Otrā pasaules kara laikā. Vācieši nevarēja saprast, kāpēc dievnams vēl nav atjaunots – pagājis taču tik ilgs laiks kopš kara beigām. Jāatzīstas, ka man ļoti gribējās pateikt, ka baznīcu nenopostīja nomaldīties šāviņš, bet to apzināti uzspridzināja vācu kareivji. Nedarīju to viņu bērnu dēļ... Bet varbūt tomēr vajadzēja stāstīt un pateikt, ka arī pašu Ļaudonu akurāti māju pēc mājas nodezināja speciāla vāciešu vienība. Ļaudonas dedzināšanu savā grāmatā „...bet tā bija!” detalizēti apraksta mūsu novadnieks, notikumu aculiecinieks, Jūlijs Beļauņieks. Apskatījām arī Ļaudonas muižas mūri un tad braucām uz Toci. Braucām, un es ļoti pārdzīvoju, kādu ieraudzīsim ēku, kuru apskatīt cilvēki bija devušies tik tālā ceļā un kura manā atmiņā palikusi kā sovhoza strādnieku, pārsvarā iebraucēju, dzīvesvieta... Un tad rietošajos saules staros to ieraudzījām. Bija neērti skatīties apmulsušo vāciešu sejās. Atvadījāties turpat uz lielceļa ar savstarpējiem laba vēlējumiem. Nezinu, vai vācieši saņēma drosmi doties tālāk. Atskatoties redzējām viņus turpat vien stāvam. Braucām un pārrunājām, cik pārdroši šī ģimene devusies tālajā ceļā. Laikam taču ar pārliecību, ka ļaudis visur zina un godā savas dzimtas vietas vēsturi. Taču patiesībā mēs visi ļoti maz zinām par dzimto pusi.

Mājās internetā apskatījos, kādi tūrisma maršruti tiek piedāvāti Ļaudonas virzienā. Jā, Krustkalnu rezervāts, Andreja Eglīša piemiņas ceļš, Teiču rezervāts un tas arī viss. It kā pašas Ļaudonas un arī Aiviekstes nemaz nebūtu...

Varbūt ir pienācis laiks mums pašiem un arī tūristiem iepazīt Ļaudonu, likt izskanēt šīs vietas vārdam? Šis taču ir projektu laiks, kad ir iespējams piesaistīt ES līdzekļus, realizēt vispārdrōšākās ieceres.

Tagad ģimenes pēta savus radurakstus, bet varbūt varētu izziņāt Ļaudonas veidošanās vēsturi, radīt Ļaudonas „dzimtas koku”, apzināt un sakārtot visu tās liktenīgo cilvēku kapu vietas, t.i., iekārtot piemiņas vietu Ļaudonas vārda devējiem Laudonu dzimtai. Es mīlu Ļaudonu, un varbūt tieši tāpēc man sāp sirds, kad skatos uz to nu jau zināmā mērā svešinieka acīm. Par ļoti nepievilcīgu Ļaudonas vizītkarti kļuvusi bijusī daktera Salmiņa māja. Varbūt

ir iespējams vienoties ar tās pašreizējo īpašnieku par ēkas turpmāko likteni? Negaidīsim, kamēr tā pati sagraus vai to pa ķieģelītim vien „aiznesīs”! Par mazu pērlīti varētu kļūt nepelnīti aizmirstais kiosks skolas alejas galā – pašā Ļaudonas centrā, Mētrienas – Jēkabpils ceļu krustojumā. Kiosks savā ziņā ir pag. gs. 30. gadu būvniecības piemineklis, karu pārdzīvojis, ilgi kalpojis ļaudoniešiem. To varētu estētiski renovēt. Redzu tur saimniekojam skolēnus. Tagad skolās māca uzņēmējdarbības pamatus. Valmierā ļoti populāras ir skolēnu firmas, kas ar saviem izstrādājumiem piedalās dažādos pasākumos, arī valsts mēroga konkursos. Esmu lasījusi arī par madoniešu panākumiem. Ļaudonas bērni arī to var! Protams, ir daudz citu variantu – dzīve pati pateiks priekšā.

Aiviekste ir iekļauta pārnovadu tūrisma projektā „Deviņas upes Vidzemē”, šajā sakarā aktīvi rosās lubānieši. Pie viņiem ūdenstūristiem ir nomas firma „Aiviekstes laivas”. Taču Ļaudonā nav pat laivu piestātnes, arī peldvietas! Tūristi varētu izkāpt krastā atpūsties, uzcelt telti, iekurt ugunsgrāvu vai doties nopirkt ko garšīgu, veikalu plauktos atrast ko tikai Ļaudonai raksturīgu – mājās sietu sieru, pašvārītu ievārījumu, kādu pašdarinātu suvenīru, skaistu rokdarbu – adītu, pītu, tamborētu, zīmētu vai fotografētu. Varbūt tās varētu būt slavenās Teiču dzērvenes vai Krustkalnu rieksti?

Netālu no Valmieras ir Matīši, tāds pat miestīņš kā Ļaudona, ar savu skolu, baznīcu un pāris veikaliem. Matīšos dažas dienas nedēļā noteiktā laikā var nopirkt siltu pašceptu maizi. To zina gan vietējie iedzīvotāji, gan „sasmaržo” iebraucēji. Reizi nedēļā vietējie zvejnieki tur tirgo svaigas zivis. Jā, viņiem ir Burtņieka ezers! Bet cauri Ļaudonai tek Aiviekste un ir jau arī ezeri!

Lasīju, ka aktīvākie ļaudonieši apvienojušies biedrībā, lai rūpētos par Ļaudonas sakoptību, daudzpusīgu, interesantu dzīvi, liktu pamatus jaunām tradīcijām un spodrinātu vecās.

Lai veicas! Atcerieties – lai sasniegtu kāroto, jāmērķē augstāk! Drosmi!

Astrīda Aizsilniece, valmieriete,
sirdī joprojām ļaudoniete

Ziņas no BJIC

Noslēdzies novusa čempionāts, kas ilga divas nedēļas. Jauniešu atsauce bija liela, čempionātā piedalījās 17 jaunieši.

Cīņa bija ļoti spraiga līdz pēdējai turnīra dienai. Pirmo vietu un kausu izcīnīja Juris Smalkais, otro – Nauris Andersons, bet trešo – Jānis Lācītis. Uzvarētāji tika apbalvoti ar diplomiem un piemiņas veltēm.

Radošajās darbnīcās dalījāties pieredzē un realizējām katrs savas iemaņas olu krāsošanā. Lieldienu pasākumā pašu nokrāsotās olas ripinājām, kaulējāties ar tām un beidzot arī apēdām. Lai vasarā nekostu odi, šupojāties šupolēs.

Žēl, ka šogad Lieldienas nepriecēja mūs ar siltu un pavasarīgu laiku.

Jaunieši gatavojas Lielajai sestdienas talkai, lai sakoptu sava Centriņa apkārtni.

Pateicamies Guntai Rukmanei, Lilitai Smirnovai, Mārim Andersonam, Mārim Mincānam un Kārlim Vizānam par mūsu Centriņam sagatavoto malku, jo ar to bērni un jaunieši varēs sildīties vismaz trīs gadus.

Paldies!

B. Calmane, BJIC vadītāja

KULTŪRAS DZĪVE

Šogad Lieldienu laikā ikviens varēja vērot ziemas cīņu ar pavasari – te sniegunis, te saule spīd... Tomēr Pirmajās Lieldienās Ļaudonas kultūras namā saulainu emociju netrūka. Pavasara saulgrieži tika svinēti ar jautrām dejām un dažādām atrakcijām.

Paldies kolektīviem par radīto pavasara noskaņu – Ļau-

Jauniešu deju kolektīvs.

Lieldienas

donas jauniešu deju kolektīvam un senioru deju kolektīvam „Divi krasti”, vokālajam ansamblim „Sendienas” un jauniešu deju kolektīvam no Kalsnavas.

Lieldienu koncerts tika pavadīts brīvā, saulainā atmosfērā – ar mīklu minēšanu, ticējumu lasīšanu, bilžu krāsošanu un olu jautru ēšanu!

Senioru deju kolektīvs „Divi krasti”.

Sportiskās aktivitātes

Tā vien liekas, ka riteņbraukšana nav iecienīts sporta veids ziemā, bet īstenībā tā tomēr nav. BMX sportistu vecāki ar savu iniciatīvu un saviem finanšu līdzekļiem kaimiņu pagastā Mētrienā ierīkojuši BMX ziemas treniņu trasi. Šajā trasē notiek regulāri treniņi ziemas, rudens un pavasara mēnešos, kad nevar trenēties brīvā dabā.

Regulāri treniņi dod arī panākumus sportistiem.

Moderna ziemas trase ir izbūvēta arī mūsu kaimiņzemē Igaunijā, Tartu. Šajā pilsētā četros posmos, sākot no 2011. gada 17. decembra, norisinājās Igaunijas atklātais ziemas čempionāts BMX riteņbraukšanā telpās.

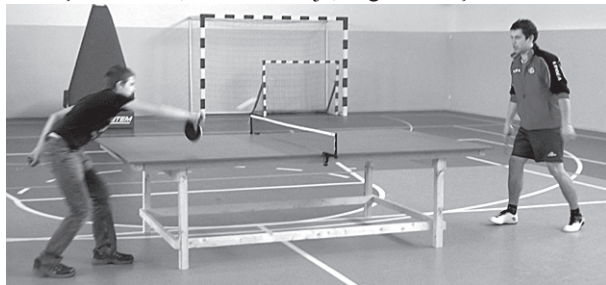
Jānis Krasnovs.

Igaunijas ziemas čempionātā Latvijas un Madonas godu aizstāvēja Madonas BMX kluba sportisti, kuri godam ar savu pienākumu un uzdevumu tika galā. Summējot četru posmu rezultātus, vairāki madoņieši ieguva godalgotas vietas, bet B9-10 grupā ļaudonietis Jānis Krasnovs izcīnīja 1. vietu un Igaunijas ziemas BMX čempiona titulu.

Apsveicam Jāni Kra-

snovu un viņa treneri Jāni Kup-ranu par izcīnīto pirmo vietu un Igaunijas ziemas BMX čempiona titulu.

11. martā Ļaudonas vidusskolas sporta zālē risinājās atklātais galda tenisa turnīrs. Uz sacensībām bija ieradušies 13 dalībnieki, 10 bija ļaudonieši, bet 3 dalībnieki no Bērzaunes pagasta. Visu dienu aizritēja spraigas cīņas. 5-8.vietu dalīja Mārtiņš Stūrainis, Jānis Klīdzējs, Aigars Kuzņecovs un Nau-

Nauris Driksna (pa labi) sacensību laikā.

ris Driksna. 4.vietā ierindojās Andris Seržāns, 3.vietu izcīnīja Edijs Dzenis, 2.vietā palika Viktors Stūrainis un posmā uzvarēja Māris Kleinbergs (Bērzaune).

7. aprīlī Ļaudonas vīriešu volejbola komanda piedalījās Degumnieku Lieldienu kausa izcīņā vīriešiem volejbolā. Sacensībās piedalījās sešas komandas. Spraigās spēlēs visas dienas garumā Ļaudonas komanda izcīnīja godalgoto 3. vietu. Komandā spēlēja: O.Smalkais, A.Jermakovs, E.Simsons, A.Dzenis, K.Blekte, S.Šumskis, G.Zelčs un E.Dzenis.

APSVEICAM!

Lai Laimas roka ceļas svētijot
Pār bērniņu, kas sācis savu ceļu.
Lai darba tikumu un gudrību tam
dod,
Lai viņa bērnība kā ziedu pilna
pļava!

Sveicam
KRISTERU PRAŠKEVIČU,
dzimušu 03.04.2012. vecākiem
Edgaram Praškevičam un
Sanitai Lavrenovai;

**MARIJU GABRIELU
KALNIŅU**, dzimušu
10.04.2012. vecākiem **Jānim
Kalniņam** un **Aritai Lācītei**.

Ja siltām rokām, siltām acīm spēsi
Ik dzīves dienu mīļi noglāstīt,
Tad visas dienas ziedēs pavasarī
Un paliks saules pilnā debesmalā
Tie gadi, laiks ko dāvinās tev rīt.

SVEICAM

50 gadu jubilejā

Irinu Zenčonoku

12. aprīlī

Hariju Dunduru

27. aprīlī

55 gadu jubilejā

Vilni Cirponu

27. aprīlī

60 gadu jubilejā

Līgu Grāvīti 13. aprīlī

Daci Grisli 28. aprīlī

65 gadu jubilejā

Anastasiju Marāni

15. aprīlī

70 gadu jubilejā

Juri Pētersonu

12. aprīlī

Dainu Krasnovu

21. aprīlī

Velu Krafti 27. aprīlī

85 gadu jubilejā

Ēvaldu Ozoliņu

14. aprīlī

**Daudz baltu dieniņu,
Laimiņa, dodī!**

AFIŠA

„Dullais 10nieks”

13. maijā plkst. 11:00

**Ļaudonas vidusskolas sporta
zāle**

Jau otro reizi „Dullais 10nieks”
aicina ģimenes, lai kopā izpildītu
dažādus dullus uzdevumus.
Pavadi lielisku dienu kopā ar
savu ģimeni!
Ģimenes aicinātas pieteikties
līdz 9. maijam – 26590186;
laudona_kultnams@inbox.lv

Izrāde „Pēdējā griba”

19. maijā plkst. 18:00

Ļaudonas kultūras namā
Jaunpiebalgas amatieretātris
„Triksleri” piedāvā
A.Niedzviedza komēdiju
„Pēdējā griba”
Režisore – Aina Damroze

Lūgums palīdzēt

Gribam lūgt ar „Ļaudonas Vēstis”
starpniecību atrast saimnieku pieklī-
dušam sunim. Suns pa Liepu ielu kļīst
jau aptuveni 2 nedēļas. Tā ir jauna laikas
šķirnes kucīte, melna ar baltu pavēderi,
baltām priekšas kājām, baltu astes galiņu
un baltu plankumu uz skausta. Suns ir ļoti
draudzīgs, mīlīgs.

Jau ar laikrakstu “Stars” un “Brīvā
Daugava” starpniecību cerējām atrast īsto
saimnieku, bet līdz šim neviens nav pie-
teicies. Ļoti ceram, ka atradīsies kāds labs
cilvēks, kurš attēlā redzamajam sunim dos
patvērumu un mīlestību.

Mēs gan joprojām intensīvi meklējam
dažādus variantus, kā sunītim atrast saim-
nieku. Iespējams, ka līdz avīzītes izdoša-
nas brīdim viss jau būs nokārtojies...

Ar cieņu, Ieva mob. **26517666**

INFORMĀCIJA

Š.g. 8. maijā pagasta iedzīvotājiem
būs iespēja nodot lielgabarīta sadzīves
atkritumus (dīvānus, elektropreces, da-
torus u.c.)

Tocē pie autobusu pieturas no plkst.
9.00 līdz 9.15

Dzirnavu ielā pie kultūras nama no
plkst. 9.20 līdz 9.45

Dzirnavu ielā pie krustojuma ar Ai-
viekstes ielu no plkst. 9.50 līdz 10.10

Brīvības ielā pie veikala „Dīvari” no
plkst. 10.15. līdz 10.45

Sāvienā pie veikala no plkst. 11.00
līdz 11.20

PATEICĪBA

Izsakām pateicību visiem tiem,
kas bija kopā ar mums grūtajā dzī-
ves brīdī, pavadot **Andreju Alek-
sandrovu** pēdējā gaitā.

Paldies pagasta pārvaldniecei
Ilzei Dreimanei, Rutai Vizānei, Ai-
jai Zablockai, PII „Brīnumdārzs”
kolektīvam, Ļaudonas vidusskolas
12. klases skolēniem un audzinā-
tājam, vidusskolas direktoram un
skolotājiem, kā arī Andreja skolas
biedriem un draugiem.

Andreja tuvinieki

SĒRU VĒSTS

*Mīļš cilvēks aizgājis
Uz klusēšanas pusi.
Viss aizgājis, kas izdzīvots un bijis.
Vien paliek atmiņas
Ar mīlestības vārdiem.
Nu dvēselīte debesīs
Sev jaunu līgzdu vij.*

Mūžības ceļā aizgājuši:

ELZA BRUTĀNE

mirusi 26.03.2012. 89 gadu vecumā,
ANDREJS ALEKSANDROVS
miris 10.04.2012. 21 gada vecumā.

Patiesa līdzjūtība tuviniekiem.

ĻAUDONAS PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

Izdevējadrese: Ļaudonas pagasta pārvalde, LV 4862, Madonas novads, Reģ. apl. Nr. 1426

Redaktore: Ruta Vizāne. Redkolēģija: Lilija Jakubjaneca, Lidijs Kaufelde, Ināra Krasnova, Gundega Apša. Redaktores tālrunis: 64860896

Iespiests SIA MADONAS POLIGRĀFISTS, Madonā, Saieta lauk. 2, LV 4801, Madona

Pas. Nr. 120059. Metiens 500 eks. Datorsalikums. Ofsetiespiedums. Avīzi var lasīt internetā: www.laudona.lv

Iznāk vienu reizi mēnesī. Materiālus avīzei iesniegt līdz katra mēneša 5. datumam